

maafke først gjøre, efterat Arrangementet var truffet med Peto; men dette er ikke Tilfældet. Indenrigsministeren afviger nemlig fra Finantsministeren i to Punkter, og naar han desuagtet har turdet slutte Contracten, førend Finantsministeren kjenbte denne Skrivelse, synes det mig, at dette viser, at han maa mundtlig have sikket sig, førend han affluttede Contracten. Finantsministeren opstiller den Betingelse, at hvorledes det end gaaer, maa Monarchiets Kasse ikke lide noget Tab paa sin Capital; men Indenrigsministeren forlanger ogsaa, at Kongerigets Reservecfond heller ikke maa lide Tab paa sin Capital. De forudsatte saaledes begge Tab, man seer imidlertid ikke, hvorfra de gjøre det; ingen af Kasserne maa imidlertid lide noget Tab. Dette var det ene Punkt; det andet er det, hvor Finantsministeren i sin Skrivelse, efterat han har erkjendt, at Indenrigsministeren ved en Beslutning af Danmarks Rigsdag kunde blive forhindret i at opfylde disse Betingelser; siger, at han forudsætter, at Indenrigsministeren saavidt muligt vil søge at forhindre, at nogen saadan Lovbestemmelse bliver vedtagen." Der staaer nu ikke i Indenrigsministerens Skrivelse Noget om, at han modsætter sig dette, og man maa altsaa slutte, at han er gaaet ind derpaa; men den ærebe Indenrigsminister erklærede iafte, at han ikke var gaaet ind derpaa. Hvorledes derfor Finantsministeren har kunnet slutte Contracten, førend han kjenbte denne Skrivelse, hvori der er saa betydelige Afvigelser fra det, han forlangte; er ikke let at fatte; det er ligesaa mystisk som alt det Andet. — Den ærebe Rigsdagsmand, jeg nævnte før (Oppermann), kom ogsaa ved en Ytring indirecete til at yttre, hvor uforvarsligt dette Arrangement er; thi det Middel, han nævnte, for at Kongeriget kunde blive fritaget for at opfylde den af Indenrigsministeren indgaaede Forpligtelse, var, at man her kunde bruge Overfludet saaledes, at der ikke var Noget at lade komme ind i Monarchiets Kasse; men det er jo et fortvivlet Raad, den ærebe Rigsdagsmand der har givet os; naar Landet er saa heldigt og lykkeligt at have et Overflud, og naar deraf besluttet at danne en Reservecfond, for at møde slettere Tider, raader han os til at bruge

det nu, for at ikke dette Arrangement skal berøve os det. Jeg haaber, at den ærebe Rigsdagsmand selv vil indsee, at han kun daarligt har tjent den Sag, han vil forsøgte, ved at tilraade et saadant Middel for at blive fri for dette Arrangement. Den samme ærebe Rigsdagsmand sagde ogsaa, at naar en privat Mand har indgaaet en Accord, bør han ikke bryde den; men hvorledes han kan anvende dette ved denne Leilighed, maa jeg tilstaae, at jeg ikke kan indsee; thi det er jo ikke den lovgivende Magt for Kongeriget, der her har indgaaet nogen Accord. At Enhver skal opfylde en Accord, er naturligt; men det, vi her forhandle om, er netop, at Ingen har haft lovlig Bemyndigelse til paa Kongerigets Vegne at indgaae en saadan Accord, og det er jo altsaa et aldeles forskjelligt Tilfælde fra det, naar en Mand selv har indgaaet en Accord. Endelig sagde ogsaa den ærebe Rigsdagsmand, at man skulde lade denne Sag fare, fordi vedkommende Mand, der som Minister har truffet dette Arrangement, ikke var Minister længer og altsaa ikke kunde være her og svare for sig; men det vilde jo da være en let Sag for enhver Minister at handle, som han selv vilde, thi han behøvede jo kun, naar der var Tale om, at Rigsdagen vilde foretage Noget i saa Henseende, at indgive sin Dimission til Hans Majestæt Kongen; han maatte jo saa være fri, man kunde ikke komme til her at tage fat paa ham, da han ikke længere var i den Stilling, at han her kunde møde og forsvare sig. Den ærebe Rigsdagsmand er ellers saa skarpsindig i sine Domme, og disse Udtalelser vise derfor tydeligt, at han søger Svagheben ved den Stilling, han indtager i denne Sag.

Jeg kommer nu til den ærebe Indenrigsminister; han brugte ogsaa en Sammenligning, som jeg ikke kan lade staae eller lade gjælde her. Den ærebe Indenrigsminister fremsatte nemlig den Bignelse om Forholdene her, at man maatte lade den venstre Haand understøtte den højre og lade den ene Fod understøtte den anden; han gik altsaa ud fra, at det var det samme Begeme, hvorom her er Tale; men det er det jo ikke; thi her er Tale om en enkelt Landsdeel, overfor det hele Monarchi eller om